

PLAYING FOR KEEPS #1

EINDELOOS SEXY EN GRAPPIG

CONSIDER ME

BECKA MACK

HOOFDSTUK 1

ONGELUKSGETAL 13

CARTER

Fuck.’
Ik rol op mijn rug, neem even de tijd om op adem te komen en trek het condoom van mijn snel verslappende pik. Ik lik een zweetdruppel die aan mijn bovenlip hangt weg en haal mijn vingers door mijn haar. Ik ben fucking uitgeput.

‘Nee,’ jammert Laura, die zichzelf bijna over het bed lanceert als ik opsta. ‘Nog niet opstaan, Carter.’

Ik hou het condoom omhoog. Dat moet toch genoeg uitleg zijn? ‘Ik gooi alleen het condoom weg, Laura.’

Ze fronst haar wenkbrauwen. ‘Lacey.’

Ik onderdruk een lach. *Oeps*. ‘Klopt. Sorry. Lacey.’

Lacey, de blonde vamp die afgelopen augustus op de cover van *Maxim* stond. Dat weet ik nog omdat ze het me eerder vanavond aan de bar dertien keer vertelde. Ik begon te tellen toen ze het voor de derde keer zei.

‘We kunnen nog een keer,’ roept ze terwijl ik het condoom in de prullenbak van de badkamer gooi.

Ik leun met mijn onderarm tegen de muur en ga naar het toilet, terwijl ze doordatelt over de hele nacht samen doorbrengen. Dat zou absoluut kunnen, maar ik heb liever dat ze weggaat. In tegenstelling tot wat vaak gedacht wordt, hecht ik

veel waarde aan mijn tijd alleen, zelfs als die beter besteed zou kunnen worden met lichaamsdelen begraven in mooie meisjes.

Begrijp me niet verkeerd, je hoeft er geen twee keer over na te denken om met een meisje als Lacey naar bed te gaan. Daarom neukten we de afgelopen dertig minuten onophoudelijk als konijnen. Ik had haar op weg hierheen al laten klaarkomen in de lift, want jesus, ik wilde gewoon dat ze stopte met praten. Ik snapte de eerste twaalf keer dat ze het zei al dat ze op de cover van een tijdschrift stond.

Ik dacht dat dertien een geluksgetal hoorde te zijn, niet een slecht voorteken.

‘Kan niet,’ antwoord ik uiteindelijk, terwijl ik mijn handen was en mezelf in de spiegel bekijk. Ik heb een lelijke snee in het midden van mijn gezwollen onderlip. Ik ben er vanavond makkelijk vanaf gekomen; die andere vent niet. ‘Ik heb een vroege vlucht.’

Onze vlucht is pas tegen de middag; ik wil gewoon niet dat ze blijft.

Ik sla mijn armen over mijn borst, leun tegen de deuropening en kijk toe hoe ze onder de dekens kruipt. Ja, dát gaat zeker niet gebeuren. ‘Misschien moet je maar eens opstappen.’

Ik trek mijn boxershort aan en plaats mijn handen op mijn heupen, wachtend. Ze doet helemaal niets, ze staart alleen maar naar me met grote, blauwe ogen. Ze lijkt in de veronderstelling te zijn dat hoe groter ze die dingen maakt, hoe makkelijker ik me zal laten ompraten. Ze heeft geen idee hoezeer ze het mis heeft.

Ik krab aan mijn hoofd. Ik wieg heen en weer op mijn voeten en klap een paar keer met mijn vuist in mijn hand, klik een paar keer met mijn tong en wacht tot ze verdomme iets doet.

‘Kan ik vannacht hier blijven?’ vraagt ze uiteindelijk.

Ah, fuck. Deze vraag weer. Ik krijg hem elke keer. Is het omdat ze echt wil blijven, of omdat ze stiekem hoopt dat zij degene zal zijn die Carter Beckett zal veranderen, zodat hij zich wil settelen? Soms denk ik dat er een pool gaande is met een prijs voor het winnende meisje.

O, wacht; die is er. De prijs is het achtcijferige salaris van de aanvoerder van de Vancouver Vipers.

Mijn antwoord is elke keer hetzelfde: 'Ik doe niet aan logeerpartijtjes.'

'Maar ik...'. Haar kin trilt, haar ogen vullen zich met tranen. In hemelsnaam. We hebben elkaar twee uur geleden ontmoet; waar huilt ze om? 'Ik dacht dat we goed met elkaar overweg konden. Ik dacht misschien... Ik dacht dat je me leuk vond.'

'Ik vond het leuk om met je om te gaan vanavond,' zeg ik. De seks was een dikke zeven. 'We hebben veel plezier gehad.'

De verleden tijd is bedoeld om te benadrukken dat onze wegen hier scheiden en we elkaar waarschijnlijk nooit meer zullen zien, maar het heeft in plaats daarvan het tegenovergestelde effect.

Een stralende glimlach verspreidt zich over haar gezicht. 'Misschien kunnen we op date gaan.'

Ik doe echt mijn best om niet met mijn hand op mijn gezicht te slaan. Echt waar. In plaats daarvan sleep ik die hand in slow motion over mijn gezicht naar beneden voordat ik hem weer omhoog wrijf en een kreun onderdruk. Dat verdient wel punten.

'We wonen in verschillende staten.'

'Misschien kan ik naar Van-'

'Ik date niet.' Ik vind de broek die ik bij de hotelkamerdeur heb achtergelaten, vis mijn telefoon eruit en open de Uber-app. 'Het is niets persoonlijks. Ik ben nu niet op zoek naar iets serieus.'

Ik begrijp eerlijk gezegd niet waarom ik dit gesprek nog steeds moet voeren. Ik schaam me niet voor mijn levensstijl.

Nee, dat is bullshit. Niemand weet iets over mijn privéleven, behalve mijn teamgenoten en familie. Maar die uren tussen de wedstrijden door en uitgeput alleen in bed liggen? Ik schaam me niet over dié uren. Ik word elk weekend met andere vrouwen gefotografeerd. Meisjes weten waar ze aan beginnen met mij. Er zijn zelfs forums. Forums waar ze zeuren dat ik ze behandel als

een onenightstand, terwijl ze hopen op een tweede ritje op mijn pik.

Maar ze zijn het allemaal, onenightstands. Dat weten ze bij de start en toch gaan ze stevast teleurgesteld weg als dat precies is hoe het afloopt.

Ik stop mijn telefoon weg en richt me weer op de vrouw op mijn bed. Ze friemelt de zijdeachtige rode stof tussen haar vingers, haar ogen op mij gericht.

‘Ik heb een Uber voor je besteld. Hij zal je over vijf minuten beneden opwachten.’

‘Maar-’

‘Kijk, Lauren-’

‘Lacey.’

‘Lacey, juist, sorry. Kijk, Lacey, ik had een geweldige tijd met je vanavond, maar ik reis veel te veel om iets serieus op te bouwen.’

‘Is dat dan de enige reden?’ Ze laat haar hand in de mijne glijden en laat me haar van het bed trekken. ‘Omdat je geen tijd hebt met je ijshockeyschema?’

‘Ja,’ lieg ik. ‘Ik heb geen tijd.’ Ik zou tijd kunnen maken, denk ik. Als ik geïnteresseerd was. Maar dat ben ik nooit.

‘O.’ Het lijkt haar op z’n minst te kalmeren. Misschien voelt ze zich dan minder zelfbewust. Ik weet het niet, en het kan me eigenlijk niet schelen. ‘Nou, mag ik je nummer?’

Fuck nee. ‘Ik deel mijn nummer niet.’ *Nooit.*

Voordat ze kan antwoorden, piept de deur van mijn suite twee keer en hij zwaait dan open.

‘Ben je nog wakker, Beckett? Wil je even snel een spelletje spelen voor – O, in hemelsnaam.’ Mijn teamgenoot en beste vriend Emmett Brodie stopt aan de rand van de kamer, zijn ogen schieten heen en weer tussen mij en Laa... Lacey. Hij houdt een hand op om zich van haar af te schermen. Ik geloof dat hij denkt dat Cara hem zal castreren als hij ook maar naar een andere vrouw kijkt. In alle eerlijkheid, dat zou kunnen. Ze is een felle meid. ‘Dit is waarom ik bij Lockwood slaap.’

Ja, dat doet hij nu al een jaar, sinds hij Cara heeft ontmoet. Ik denk dat hij niet graag willekeurige naakte meisjes in zijn kamer heeft terwijl wij op rondreis zijn. Dat begrijp ik. Denk ik. Ik bedoel, ik weet niets van relaties, dus ja.

‘Ze ging net weg,’ zeg ik, terwijl ik om hem heen gluur om naar Lacey te kijken. Ze is nog steeds naakt. Het lijkt haar ook geen reet te kunnen schelen dat Emmett hier staat. Haar blik gaat langs zijn lichaam en dan weer omhoog.

Dat is het ding met de meeste meisjes die ik ontmoet. Het kan hen geen reet schelen met wie ze naar bed gaan zolang hij maar op het rooster staat en miljoenen verdient. Daarom worden ze *puck bunnies* genoemd; ze springen van de ene speler naar de andere.

‘Je Uber is er,’ zeg ik haar. ‘Misschien wil je je aankleden, lieverd.’

‘Nou, ik –’

‘Hij heeft een vriendin en ik ben niet geïnteresseerd.’ Mijn kaak spant aan van ergernis. Ik wil gewoon *Call of Duty* spelen met mijn vriend, een hele doos Oreó’s eten en dan mijn bed in duiken. Is dat te veel gevraagd?

Uiteindelijk trekt Lacey haar jurk over haar hoofd, de rode zijde valt perfect over haar heupen. Verdomme, ze is sexy. Ik herinner me haar naam misschien niet meer als ze deze deur uit loopt, maar dat zal ik onthouden.

‘Mag ik je mijn nummer geven? Dan kun je de volgende keer bellen als je in de stad bent, of als je van gedachten verandert en wilt dat ik naar je –’

‘Tuurlijk.’ Ik gebaar naar het schrijfblok met hotelpapier en pen dat op het nachtkastje ligt. ‘Schrijf maar op.’

Emmetts ogen verwijden zich, zijn mondhoek krult omhoog als hij langs me heen loopt, de badkamer in.

Lacey volgt me naar de deur en kijkt naar me als een verloren puppy. Ze kan pruilen zoveel ze wil, ik neem haar niet mee naar huis.

‘Nou, bedankt... voor vanavond. Hopelijk zie ik je nog eens.’

Haar glimlach is zo stralend dat ik me bijna slecht voel. Maar dan leunt ze voorover om me op de lippen te kussen en ik draai mijn hoofd op het laatste moment. Ze raakt mijn kaak.

‘Dag, Lauren.’ De deur slaat dicht en ik doe ‘m op slot.

‘Lácey!’ roept ze vanuit de gang.

Emmett komt binnen, schuddend van het lachen. ‘Je bent een klootzak, Carter.’

Ik plof neer op de bank terwijl hij de Xbox aanzet. ‘Ze snappen het niet. Ik ben niet op zoek naar een relatie.’ Ik pak de halfllege doos Oreó’s van de salontafel en draai er een uit elkaar, waarna ik de vulling aflik. ‘Het is een onenightstand, geen huwelijksaanzoek.’

‘Dus je schijt op hun hoop op en hun dromen over een gelukkig leven met een man die van ze houdt?’

Hoop en dromen? Wat krijgen we nou? ‘Cara verandert je in een softie. Ze kunnen hopen en dromen wat ze willen, alleen niet met mij.’

‘Omdat je je nooit zult settelen?’

Ik haal mijn schouders op. ‘Ik weet het niet. Misschien, misschien niet. In ieder geval nog niet binnenkort.’

Hij grinnikt en gooit een controller op mijn schoot. ‘Op een dag komt er een meisje in je leven dat je hele wereld op zijn kop zet en dan weet je niet wat je met jezelf aan moet behalve op je knieën vallen en haar smeken om nooit meer weg te gaan.’

Mijn hoofd gaat naar achteren als ik nog een koekje in mijn mond gooi. ‘En dat zal de dag zijn dat ik me eindelijk ga settelen.’

**DE KNETTERENDE IJSHOCKEY ROMANCE,
BEKEND VAN TIKTOK!**

**'EINDELOOS SEXY EN GRAPPIG. CONSIDER ME DWINGT JE
OM JEZELF KOELTE TOE TE WAPPEREN EN TE GOOGELEN
NAAR HET DICHTSTBIJZIJNDE IJSHOCKEYTEAM'
HANNAH GRACE – NYT BESTSELLERAUTEUR VAN IJSBREKER**

Voor een kans bij haar, zet hij alles op het spel...

Carter Beckett is de beste speler in de NHL, een echte player, zowel op het ijs als daarbuiten. Met zijn carrière kan het niet beter gaan, hij heeft genoeg vrienden in het team en aan de stroom vrouwen die de nacht met hem willen doorbrengen, lijkt geen einde te komen. Wat kan hij zich nog meer wensen?

Olivia Parker kent genoeg professionele ijshockeyspelers, deels dankzij het vriendje van haar beste vriendin. Maar er zelf eentje daten? No way! Hoe knap en sexy hij dan ook mag zijn. Ze geniet van haar single leventje als juf en afspreken met haar beste vriendin, helemaal drama-vrij. Waarom zou ze in hemelsnaam haar tijd willen spenderen met het stroken van het ego van een arrogante atleet? Zodra Carter Olivia ontmoet, kan hij aan niets anders meer denken. Jammer voor hem, want Olivia is vastbesloten hem op afstand te houden. Geen denken aan dat ze valt voor zijn charmes! Misschien wordt het tijd voor Carter om er een schepje bovenop te doen... Niemand heeft gezegd dat hij het spel tussen Olivia en hem eerlijk moet spelen.

**De ultieme player verandert in een ware romanticus om de
vrouw van zijn dromen voor zich te winnen.**

 SVM
PUBLISHING

SVMUBLISHING.BE

 SVMUBLISHING